

[Søren P. Larsen.]

da Lovforslaget var til Behandling, at vi fra vor Side under ingen Omstændigheder giver Tilslutning til, at flere bliver inddraget under denne Bidragspligt. Jeg kunde tænke mig, og jeg skal senere dokumentere hvorfor, at man kunde lempe endnu mere paa Bidragspligten. Vi vil ikke være med til at drage flere ind under den, men vi vil maaske være med til at løfte enkelte ud af Bidragspligten. Vi vil ikke være med til at skærpe Bidragspligten, men vi vil godt være med til at mindske den.

Vi fik i Fjor forelagt et Lovforslag, som byggede paa et Afgiftssystem, der, som vi senere fik oplyst, vilde give et samlet Beløb paa 54,4 Mill. Kr. Saa greb Rigsdagen ind, og under en meget gennemgribende Udvalgsbehandling eftersaa vi de forskellige Bestemmelser, og da vi havde en Formodning om, at Afgiftsskalaen kunde være blevet til i et andet Ministerium, hvor man har Ord for at regne lidt rundeligt, saaledes at der bliver Overskud, lykkedes det os gennem Forhandlinger i Rigsdagen at trykke Afgiften ned fra 54,4 Mill. Kr., saaledes at Afgiften efter det ændrede Forslag beregnedes til at give 39,6 Mill. Kr., altsaa en Formindskelse af knap 15 Mill. Kr. Det var saaledes en ret drastisk Nedsækering, der her fandt Sted.

Det fremgaar nu tydeligt af Ministerens Forslag og de Bemærkninger, der er knyttet dertil, at efter at man har nedskaaet det oprindelige forelagte Lovforslag med 15 Mill. Kr. inden for en 10 Maaneders Periode, Lovens Gyldighedstid, har ikke alene samtlige Afgifter været afholdt — der har ikke været Brug for Statsbidrag af nogen Art, de har været tilstrækkelig spædt op med Afgifter fra de Arbejdsindtægter paa over 80 Kr., der fik Løntillæg i Fjor, det drejer sig vel om et Beløb paa 3—3½ Mill. Kr. —, men man har opkrævet 12½ Mill. Kr. mere end nødvendigt for at føre denne Lovgivning igennem.

Staaende over for disse Forhold vil Venstre ganske afgjort kræve en lige saa grundig Udvalgsbehandling i Aar som i Fjor.

Lønskatten i sig selv skriver man i Bladene er upopulær, og det forstaar jeg saa udmærket godt at den er, og gennem Fremsættelsen af Lovforslaget har Ministeren jo erkendt, at Arbejdslønningerne

ikke er for store, men dog ser man, at de kan bære denne ekstra Belastning paa den raa Indkomst. Derfor vil det være i høj Grad rimeligt, om man tager hele Afgiftssystemet op til en meget nøje Prøvelse, og jeg vil henstille, at man søger ligesom i Fjor at naa til væsentlige Nedsættelser her, for der kan ikke være nogen sund Mening i at opkræve Afgifter, der betyder, at der bliver 12½ Mill. Kr. tilovers, efter at de Udgifter, som Loven har til Hensigt at dække, er skaffet til Veje. Derfor maa Rigsdagen ganske afgjort i Aar ligesom i Fjor gaa til en meget kritisk Gennemgang af hele dette Forhold, før vi kan give Tilslutning. Jeg formoder, at den højtærede Minister er lige saa interesseret i at faa disse Forhold klaret, som Rigsdagsmændene er det, og ud fra disse Forudsætninger vil jeg ikke gennemgaa Lovforslaget, for der er ikke meget nyt i det — der er en Mildnelse af Skalaen i Forhold til det, vi har, men det er et Spørgsmaal, om vi ikke kan komme længere frem ad disse Veje, og derfor vil vi gerne gaa til en Udvalgsbehandling.

Boeck-Hansen: Naar man læser Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, kan man ikke komme bort fra Tanken om, at denne Lovgivning har været en stor Skuffelse for Ministeriet, eftersom der kun er kommet 30 000 Mennesker delvis i Arbejde, eller ogsaa maa der være sket nogle meget store Regnefejl ved Udregningen af, hvad det vilde koste at faa disse Mennesker paa Arbejdsfordeling, eller man har været lovlig flot. Man har altsaa kun brugt saadan noget som to Trediedele af de indkomne Penge, idet man har regnet at skulle have en halv Gang mere i Indtægt, end man har haft til Udgift. Enten maa man altsaa have regnet forkert, eller ogsaa maa man have regnet med, at der kom flere Mennesker paa Arbejdsfordeling. I Virkeligheden har langt under Halvdelen af den Indtægt, som den daværende Minister foreslog, været nødvendig. Dengang veg man man ikke tilbage for at sige, at Lønskatten skulde gaa helt ned til Indtægter paa Nul, idet de Mennesker, der bogstavelig talt intet tjente, skulde være med. Naa, det fik jo heldigvis Udvalget ændret.

Det paagældende Standpunkt var altsaa noget energisk, og jeg har ogsaa en Følelse